

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 54

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 ianuarie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.536 din 25 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-3	Acord între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie	9-13
Decizia nr. 1.539 din 25 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și art. 51 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	3-4	2.351/2010. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale	14
Decizia nr. 1.555 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	5-6	30. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 75/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (301) „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”	15
Decizia nr. 1.568 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	6-8	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.112/2010. — Hotărâre pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 562/2002 privind atestarea domeniului public al județului Galați, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Galați	8	29. — Ordin pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617/2007	16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.329/2010. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea textului unui tratat	9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.536**

din 25 noiembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 101 alin. (3) lit. a)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 100 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice”, excepție ridicată de Vlad Duncescu în Dosarul nr. 5.451/325/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.451/325/2009, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 100 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice”, excepție ridicată de Vlad Duncescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă plângerea introdusă de către acesta împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție care garantează dreptul de acces liber la justiție, întrucât sancțiunea complementară se aplică automat, fără a exista posibilitatea instanței de judecată de a cenzura această măsură independent de sancțiunea principală a amenzii contravenționale. Arată că, dacă o persoană este nemulțumită doar de aplicarea sancțiunii complementare potrivit textului de lege criticat, măsura complementară a suspendării dreptului de a conduce nu poate fi atacată separat în justiție.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că nu se poate reține o încălcare a art. 21 din Constituție, întrucât procesul-verbal de contravenție prin care se aplică atât sancțiunea principală, cât și sancțiunea complementară este supus controlului instanțelor judecătorești.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că a fost în mod eronat precizat de autorul acesteia ca fiind „art. 100 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002”, astfel reținându-l și instanța în dispozitivul încheierii de sesizare. În realitate, astfel cum rezultă atât din cuprinsul încheierii de sesizare, cât și din notele scrise ale autorului excepției, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 101 alin. (3) lit. a): „(3) *Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte:*

a) *nerespectarea regulilor privind prioritatea de trecere, depășirea sau trecerea la culoarea roșie a semaforului, dacă prin aceasta s-a produs un accident de circulație din care au rezultat avariarea unui vehicul sau alte pagube materiale.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție care garantează dreptul de acces liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege criticate în prezenta cauză, din perspectiva unor critici asemănătoare și prin prisma aceluiași text din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză. Prin Decizia nr. 340 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 17 mai 2010, Curtea a reținut că dispozițiile art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu aduc atingere dreptului de acces liber la justiție, câtă vreme împotriva procesului-verbal de contravenție poate fi formulată plângere în condițiile cap. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 „*Căi de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției*”, cadru în care, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, persoana contravenientă poate formula orice apărări pe care le consideră necesare, iar instanța de judecată investită cu soluționarea acesteia procedează la verificarea legalității și

temeiniciei procesului-verbal de contravenție și hotărăște asupra sancțiunilor contravenționale aplicate de organul constatator.

Totodată, pronunțându-se asupra unei probleme similare, prin Decizia nr. 1.048 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 5 octombrie 2010, Curtea a observat că, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, persoana nemulțumită de sancțiunile aplicate prin procesul-verbal de contravenție are deschisă calea contestației

la instanța de judecată, prilej cu care își poate formula plângerea în așa manieră încât să evidențieze intenția sa de a contesta doar sancțiunea complementară.

Cele reținute de Curtea Constituțională în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față, nefiind evidențiate elemente de noutate care să justifice reconsiderarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Vlad Duncescu în Dosarul nr. 5.451/325/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.539

din 25 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și art. 51 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și art. 51 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Xu Liqin în Dosarul nr. 7.944/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul acesteia ridică probleme

legate de interpretarea și aplicarea prevederilor de lege criticate, care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.944/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și art. 51 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Xu Liqin într-o cauză având ca obiect anularea deciziei de returnare a acesteia de pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că textele de lege criticate sunt lipsite de precizie și claritate, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului. Aceasta,

deoarece textele de lege criticate nu cuprind prevederi care să reglementeze situații similare cu cea în care aceasta se află, astfel încât să poată avea o indicare precisă asupra normelor aplicabile în situația sa, și nu protejează suficient străinii împotriva arbitrarului și abuzurilor Oficiului Român pentru Imigrări. În acest sens, susține că „legea ar fi trebuit să fie mai specifică pe aspectul înțelesului de *ședere ilegală*, ca motiv de sancționare prin emiterea unei dispoziții de returnare, în condițiile în care, din actele depuse la dosarul cauzei rezultă clar că în speță este vorba doar de o întârziere, motivată, la prelungirea dreptului de ședere, sancțiunea aplicată fiind disproporționat de mare față de fapta comisă”. Mai susține că refuzul de prelungire a dreptul de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale îl pune pe solicitant în situație de faliment și de pierdere a investițiilor realizate în România, ceea ce reprezintă o vătămare gravă a dreptului de proprietate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal precizează că aprecierea conținutului și înțelesului termenilor dintr-un text de lege nu intră în competența instanței de contencios constituțional, ci în cea a instanțelor de drept comun. Observă că, sub aparența unor critici referitoare la ambiguitatea și neclaritatea textelor de lege, se solicită interpretarea acestora, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale. Consideră că se urmărește astfel interpretarea noțiunii de ședere ilegală și, mai concret, interpretarea acesteia într-un sens restrictiv, prin considerarea ca legală a unei șederi peste termenul legal cu o perioadă de întârziere foarte scurtă. Apreciază că nu se pot reține argumentele în sprijinul încălcării prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și art. 51 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Xu Liqin în Dosarul nr. 7.944/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 alin. (1) și art. 51 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (1): „(1) *Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.*”;

— Art. 51 alin. (1): „(1) *Cererile de prelungire a dreptului de ședere temporară se depun personal de către solicitanți, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului pentru care li s-a aprobat șederea, la formațiunile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări de la locul de reședință.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 21 care consacră dreptul la un proces echitabil și la art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și celor ale art. 1 paragraful 1 din Primul protocol adițional la aceeași convenție, referitoare la protecția și garantarea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că argumentele formulate de autorul acesteia în motivarea pretensei neconstituționalități reprezintă, în realitate, critici referitoare la modalitatea de aplicare în practică a prevederilor de lege ce formează obiect al excepției.

Or, lămurirea aspectelor legate de aplicarea și interpretarea legii în spețe individual determinate revine exclusiv instanțelor de judecată investite cu soluționarea litigiilor în cadrul cărora au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate, excedând competenței Curții Constituționale. Totodată, Curtea observă că autorul excepției își întemeiază criticile și pe lipsa din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a unor norme care consideră că ar fi necesare pentru clarificarea situației sale personale sau care să reglementeze aspecte similare celor care caracterizează situația sa. Instanța de contencios constituțional nu poate examina însă astfel de susțineri, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor normative cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.555

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhang Wangying în Dosarul nr. 4.285/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Ioan Budura, interpretul autorizat de limba chineză solicitat pentru a asigura traducerea în cauză.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței deja existente în acest domeniu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.285/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Zhang Wangying într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva deciziei de returnare emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este „lipsit de precizie și claritate, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului”. Se arată că textul criticat ar avea caracter „redundant și foarte vag”, întrucât „nu precizează nici care ar fi documentele respective și nici criteriile de evaluare a conținutului acestora”. În opinia autorului excepției sunt astfel „create condițiile ca Oficiul Român pentru Imigrări să aprecieze pe baza unor criterii aleatorii și arbitrare dacă activitatea

societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri și, în consecință, să prelungească sau să refuze prelungirea dreptului de ședere a solicitantului”. Autorul conchide că lipsa de precizie și claritate „constituie un impediment pentru reclamant de a avea acces la o judecată dreaptă a cauzei sale și la obținerea unei hotărâri corecte”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (3) lit. b): „(3) *Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente: (...)*

b) documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 din Constituție și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instituirea unor norme potrivit cărora străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelunge dreptul de ședere temporară cu condiția prezentării unor documente care să ateste realizarea unor investiții nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil. În jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, prin Decizia nr. 159 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 4 martie 2009, Curtea

a reținut că textele de lege criticate sunt suficient de clare și precise încât destinatarii acestora să aibă o reprezentare adecvată a semnificației lor și, în plus, nu sunt susceptibile a conduce la interpretări arbitrare din partea Oficiului Român pentru Imigrări. Mai mult, cu același prilej, Curtea nu a constatat că o eventuală enumerare limitativă a documentelor ce pot fi prezentate în scopul dovedirii conformității activității economice desfășurate de societatea comercială la care străinul solicitant

al prelungirii dreptului de ședere este acționar sau asociat „ar putea genera consecințe nefavorabile, întrucât s-ar îngusta foarte mult posibilitățile aflate la îndemâna solicitantului de dovedire a îndeplinirii condițiilor cerute de lege și, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Rekvenyi contra Ungariei*, 1999, reglementarea ar suferi de o rigiditate excesivă”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhang Wangying în Dosarul nr. 4.285/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.568

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Wang Cunqiu în Dosarul nr. 3.535/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 1.311D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Ioan Budura, interpretul autorizat de limba chineză solicitat pentru a asigura traducerea în cauză.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.316D/2010 și nr. 1.367D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, ridicată de Kaaniche Slim Ben Abdeljelil și Ziaulhaq Noori în dosarele

nr. 3.038/2/2010 și, respectiv, nr. 1.587/2/2010 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă doamna Alexandra Gotea, interpretul autorizat de limba persană solicitat pentru a asigura traducerea în Dosarul nr. 1.367D/2010.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect al cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.316D/2010 și nr. 1.367D/2010 la Dosarul nr. 1.311D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 aprilie 2010, 13 aprilie 2010 și 3 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 3.535/2/2010, nr. 3.038/2/2010 și, respectiv, nr. 1.587/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Wang Cunqiu, Kaaniche Slim Ben Abdeljelil și, respectiv, Ziaulhaq Noori în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de prelungire a duratei măsurii luării acestora în custodie publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este neconstituțional, pentru următoarele motive: este lipsit de precizie și claritate; nu protejează suficient străinii împotriva arbitrarului și abuzurilor Oficiului Român pentru Imigrări; încalcă dreptul la apărare, întrucât nu reglementează o procedură clară de prelungire a perioadei de luare în custodie publică și limitează durata procedurii; aduce o gravă atingere independenței justiției, soluția prelungirii măsurii luării în custodie publică fiind impusă instanței prin lege; este nesocotit principiul egalității părților în proces, întrucât textul de lege criticat exceptează Ministerul Administrației și Internelor, în calitate de reclamant, de la plata taxei de timbru pentru acțiunea introdusă; în cadrul proceselor prin care se solicită prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor nu sunt respectate toate garanțiile procesuale prevăzute de lege; accesul la justiție este limitat, întrucât măsura se ia pe o perioadă de 5 luni, timp în care nu se mai analizează dacă mai subzistă motivele avute în vedere la luarea deciziei sau dacă starea de fapt s-a schimbat; luarea în custodie publică este o măsură privativă de libertate, constituind și o restrângere a libertății de circulație.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul cuprins:

— Art. 97 alin. (5): *„Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzuți la alin. (2) care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 1 alin. (4) care instituie principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (1) care stabilește că libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile, art. 24 care garantează dreptul la apărare, art. 53

referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 124 alin. (3) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. De asemenea, au fost invocate și dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează dreptul la libertate și siguranță.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai exercitat controlul de constituționalitate a aceluiași text de lege, din perspectiva aceluiași critici și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale ca și cele invocate în prezentele cauze conexe. Prin Decizia nr. 158 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 9 martie 2009, Curtea a constatat că nu poate reține susținerile referitoare la natura neclară a procedurii de prelungire a perioadei de luare în custodie publică, textul de lege criticat cuprinzând elemente suficiente, clare și previzibile, astfel încât subiectul de drept să înțeleagă conduita pe care norma juridică o impune. Totodată, Curtea a observat că instanța de judecată, și nu legea este cea care dispune această măsură, în urma soluționării cauzei în care străinul, în calitate de parte, beneficiază de toate garanțiile dreptului la apărare și ale unui proces echitabil în fața unei instanțe independente și imparțiale. Faptul că instanței de judecată îi este impus un termen imperativ pentru pronunțarea hotărârii, raportat la data expirării termenului luării în custodie publică dispuse anterior, sau că hotărârea are caracter irevocabil nu constituie aspecte de natură să afecteze exercitarea drepturilor fundamentale invocate. Dimpotrivă, acestea dau expresie prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, circumstanțiat la necesitatea rezolvării cu celeritate și în anumite termene a cauzelor referitoare la situația străinilor în România. Faptul că autorii excepției critică „limitarea duratei procedurii” nu poate fi considerat în niciun caz ca fiind contrar prevederilor Legii fundamentale.

Totodată, prin Decizia nr. 714 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 30 iunie 2009, Curtea, analizând susținerea referitoare la exceptarea Ministerului Administrației și Internelor, prin Oficiul Român pentru Imigrări, în calitate de reclamant, de la plata taxei de timbru pentru acțiunea introdusă, a constatat că, la fel ca și în cazul de față, autorii excepției sunt nemulțumiți de lipsa din cuprinsul textelor de lege criticate a unor prevederi care să impună acestei autorități obligația plății unei astfel de taxe. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional nu poate să modifice sau să completeze textele de lege ce îi sunt supuse controlului, asemenea atribuții intrând în competența exclusivă a puterii legislative.

În plus, prin Decizia nr. 773 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 19 decembrie 2006, pronunțându-se asupra aceluiași prevederi legale, dar în varianta anterioară republicării, Curtea a statuat în sensul că prelungirea duratei de luare în custodie publică reprezintă o măsură administrativă, dispusă de magistrat, de restrângere temporară a libertății de circulație a străinului care nu a putut fi îndepărtat de pe teritoriul României, în cadrul procedurii legale, iar nu o măsură privativă de libertate. Perioada pentru care se poate dispune prelungirea duratei de luare în custodie publică este strict prevăzută de lege, înăuntrul acestor termene străinul având oricând posibilitatea părăsirii centrului de cazare odată ce condițiile pentru care a fost dispusă măsura încetează.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate determine schimbarea acestei jurisprudențe a Curții își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Wang Cunqiu, Kaaniche Slim Ben Abdeljelil și Ziulhaq Noori în dosarele nr. 3.535/2/2010, nr. 3.038/2/2010 și, respectiv, nr. 1.587/2/2010 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbăteanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 562/2002 privind atestarea domeniului public al județului Galați, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Galați

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 562/2002 privind atestarea domeniului public al județului Galați, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Galați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 și 605 bis din 15 august 2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa nr. 7 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Bălăbănești” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1.

2. După anexa nr. 7 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 71 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Rădești”, care are cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2.

3. Anexa nr. 9 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Băleni” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3.

4. Anexa nr. 48 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Scânteiești” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 4.

Art. II. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 3 noiembrie 2010.
Nr. 1.112.

*) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN privind publicarea textului unui tratat

În baza art. 38 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că tratatul de mai jos a intrat în vigoare în conformitate cu prevederile lui,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat la Roma la

23 ianuarie 1968, intrat în vigoare la 7 martie 1972, ratificat prin Decretul nr. 569 din 4 iulie 1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 91 din 10 iulie 1968.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 24 decembrie 2010.
Nr. 2.329.

ACORD între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene, în dorința de a reglementa definitiv problemele financiare în suspensie între cele două țări, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Guvernul Republicii Socialiste România va plăti Guvernului Republicii Italiene suma forfetară de 1.312.500.000 lire italiene, cu titlu de indemnizație globală și definitivă pentru pretențiile de orice natură ale statului italian și ale persoanelor fizice și juridice italiene față de statul român și persoanele fizice și juridice române, cu privire la:

a) bunurile, drepturile și interesele italiene atinse de măsurile românești de naționalizare, expropriere, luare în administrare sau orice alte măsuri legislative ori administrative similare, precum și creanțele financiare și comerciale născute înainte de 25 noiembrie 1950 (data semnării la București a Acordului de plăți dintre cele două țări);

b) titlurile datoriei publice externe române.

ARTICOLUL 2

Sunt considerate *bunuri, drepturi și interese italiene*, în sensul art. 1, acele bunuri, drepturi și interese care, în momentul luării măsurilor românești, aparțineau, direct sau indirect, total ori parțial, unor persoane fizice care aveau cetățenia italiană sau unor persoane juridice care aveau sediul în Italia, cu condiția ca ele să aibă cetățenia italiană sau, respectiv, sediul în Italia și la data semnării prezentului acord.

La determinarea bunurilor, drepturilor și intereselor italiene indicate la art. 1 s-a ținut seama de prevederile Tratatului de pace dintre Italia și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.

ARTICOLUL 3

Plata sumei forfetare indicate la art. 1 va fi efectuată potrivit modalităților prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul acord.

ARTICOLUL 4

Plata integrală a sumei forfetare indicate la art. 1 va avea efect liberator pentru statul român și persoanele fizice și juridice române față de statul italian și persoanele fizice și juridice italiene și, ca urmare, Guvernul Republicii Italiene va considera stinse, integral și definitiv, toate pretențiile reglementate prin prezentul acord.

ARTICOLUL 5

Guvernul Republicii Italiene nu va mai prezenta și nici susține în vreun fel față de Guvernul Republicii Socialiste România pretenții de natura celor reglementate în articolele precedente.

Guvernul Republicii Socialiste România consideră eliberate persoanele fizice și juridice italiene de orice sarcini, obligații sau impozite cu privire la bunurile, drepturile și interesele prevăzute în articolele precedente.

ARTICOLUL 6

Repartizarea între cei în drept a sumei indicate la art. 1 este în competența exclusivă a Guvernului Republicii Italiene, fără ca din aceasta să poată rezulta vreo răspundere pentru Guvernul Republicii Socialiste România.

Spre a facilita repartizarea sumei, Guvernul Republicii Socialiste România va furniza, la cererea Guvernului Republicii Italiene, în măsura posibilului, informațiile și documentația necesare cu privire la bunurile, drepturile și interesele reglementate prin articolele precedente.

ARTICOLUL 7

Guvernul Republicii Italiene va remite Guvernului Republicii Socialiste România, în termen de 2 ani de la plata integrală a sumei forfetare indicate la art. 1, documentele pe baza cărora au fost indemnizați pretendenții italieni.

ARTICOLUL 8

Prevederile prezentului acord nu se referă la obligațiile decurgând din acordurile comerciale și de plăți în vigoare dintre cele două țări.

Făcut la Roma la 23 ianuarie 1968, în două exemplare originale, în limbile română și italiană, ambele texte având aceeași valoare.

Pentru Guvernul Republicii Socialiste România,
(semnătură indescifrabilă)

ARTICOLUL 9

Prezentul acord va fi ratificat și va intra în vigoare în ziua efectuării schimbului instrumentelor de ratificare.

Pentru Guvernul Republicii Italiene,
(semnătură indescifrabilă)

ANEXĂ

MODALITĂȚI DE PLATĂ

1. Suma indicată la art. 1 din Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie va fi plătită de Guvernul Republicii Socialiste România prin prelevări în proporție de 3% din contravaloarea exporturilor românești efectuate direct în Republica Italiană.

2. Prelevările prevăzute la alineatul precedent nu vor putea depăși însă anual suma de 325.000.000 lire italiene.

3. Guvernul Republicii Socialiste România va lua măsurile necesare ca în termen de o lună de la sfârșitul fiecărui trimestru — începând de la data intrării în vigoare a acordului sus-menționat și până la plata integrală a sumei prevăzute la art. 1 din acord — suma rezultată din prelevările aferente

trimestrului respectiv să fie transferată, potrivit prevederilor Acordului de plăți în vigoare dintre cele două țări, într-un cont special în lire italiene intitulat „Indemnizare România”, deschis în acest scop la l'Ufficio Italiano dei Cambi, pe numele Ministerului Tezaurului italian.

4. Modalitățile tehnice de transfer cu privire la prelevările prevăzute la alin. 1 vor fi stabilite de comun acord între Banca Națională a Republicii Socialiste România și l'Ufficio Italiano dei Cambi.

5. În cazul în care se vor produce modificări în regimul schimburilor comerciale și în cel al plăților în vigoare între cele două țări, părțile contractante vor putea conveni asupra altor modalități de plată decât cele prevăzute la alin. 3.

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Referindu-mă la art. 1 din Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea să constat că s-au convenit cele ce urmează:

1. Prin acord sunt reglementate titlurile datoriei publice externe române care aparțineau unor persoane italiene la 31 decembrie 1967.

2. Valoarea nominală a titlurilor de datorie publică externă română reglementate este de 308.575.000 lire italiene. Calculul valorii nominale a fost efectuat pe baza următoarelor cursuri:

- 1 liră sterlină = 1.500 lire italiene;
- 1 dolar S.U.A. = 625 lire italiene;
- 1 franc francez aur = 204,18 lire italiene.

3. Guvernul Republicii Italiene se angajează să remită Guvernului Republicii Socialiste România titlurile de datorie publică externă română reglementate prin sus-menționatul acord, în valoare nominală de 293.146.250 lire italiene. În cazul în care valoarea nominală a titlurilor remise va fi inferioară sumei de 293.146.250 lire italiene, Guvernul Republicii Italiene va restitui Guvernului Republicii Socialiste România, în două luni de la termenul prevăzut la art. 7 din acord, 7% din diferența de valoare.

Vă rog, domnule ministru, să binevoiți a-mi confirma cele ce precedă.

Primiți vă rog, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Amintore Fanfani,
ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Am onoarea a confirma primirea scrisorii dumneavoastră cu data de astăzi, cu următorul conținut:

„Referindu-mă la art. 1 din Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea să constat că s-au convenit cele ce urmează:

1. Prin acord sunt reglementate titlurile datoriei publice externe române care aparțineau unor persoane italiene la 31 decembrie 1967.

2. Valoarea nominală a titlurilor de datorie publică externă română reglementate este de 308.575.000 lire italiene. Calculul valorii nominale a fost efectuat pe baza următoarelor cursuri:

— 1 liră sterlină = 1.500 lire italiene;

— 1 dolar S.U.A. = 625 lire italiene;

— 1 franc francez aur = 204,18 lire italiene.

3. Guvernul Republicii Italiene se angajează să remită Guvernului Republicii Socialiste România titlurile de datorie publică externă română reglementate prin sus-menționatul acord, în valoare nominală de 293.146.250 lire italiene. În cazul în care valoarea nominală a titlurilor remise va fi inferioară sumei de 293.146.250 lire italiene, Guvernul Republicii Italiene va restitui Guvernului Republicii Socialiste România, în două luni de la termenul prevăzut la art. 7 din acord, 7% din diferența de valoare.

Vă rog, domnule ministru, să binevoiți a-mi confirma cele ce precedă.”

Informându-vă că sunt de acord cu cele de mai sus, vă rog să primiți, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Corneliu Mănescu,
ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Cu ocazia încheierii Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, s-a convenit că Guvernul Republicii Italiene va continua să acorde, în limitele posibilului, sprijinul său cu privire la pretențiile interesaților români pentru realizarea creanțelor lor născute înainte de 25 noiembrie 1950, față de persoanele fizice și juridice italiene.

Vă rog, domnule ministru, să binevoiți a-mi confirma cele ce precedă.

Primiți vă rog, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Amintore Fanfani,
ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Am onoarea a confirma primirea scrisorii dumneavoastră cu data de astăzi, cu următorul conținut:

„Cu ocazia încheierii Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, s-a convenit că Guvernul Republicii Italiene va continua să acorde, în limitele posibilului, sprijinul său cu privire la pretențiile interesaților români pentru realizarea creanțelor lor născute înainte de 25 noiembrie 1950, față de persoanele fizice și juridice italiene.

Vă rog, domnule ministru, să binevoiți a-mi confirma cele ce precedă.”

Informându-vă că sunt de acord cu cele de mai sus, vă rog să primiți, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Corneliu Mănescu,
ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Cu ocazia încheierii Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea să vă informez că, în cursul tratativelor, partea română a adus la cunoștința părții italiene anumite situații din care rezultă că unele creanțe românești față de persoanele fizice și juridice italiene sunt supuse unor măsuri speciale.

În legătură cu cele de mai sus, vă rog să binevoiți a mă asigura că Guvernul Republicii Italiene va adopta, cu prilejul intrării în vigoare a acordului sus-menționat, dispoziții corespunzătoare pentru a elimina astfel de măsuri.

Primiți vă rog, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Amintore Fanfani,
ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Am onoarea a confirma primirea scrisorii dumneavoastră cu data de astăzi, cu următorul conținut:

„Cu ocazia încheierii Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea să vă informez că, în cursul tratativelor, partea română a adus la cunoștința părții italiene anumite situații din care rezultă că unele creanțe românești față de persoanele fizice și juridice italiene sunt supuse unor măsuri speciale.

În legătură cu cele de mai sus, vă rog să binevoiți a mă asigura că Guvernul Republicii Italiene va adopta, cu prilejul intrării în vigoare a acordului sus-menționat, dispoziții corespunzătoare pentru a elimina astfel de măsuri.”

Cu privire la cele de mai sus, am onoarea să vă asigur că, cu prilejul intrării în vigoare a acordului sus-amintit, Guvernul Republicii Italiene, în cazul în care există măsurile speciale la care vă referiți, va adopta dispozițiile corespunzătoare pentru a elimina astfel de măsuri.

Primiți vă rog, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Corneliu Mănescu,
ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Referindu-mă la Acordul dintre Guvernul Republicii Italiene și Guvernul Republicii Socialiste România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea să constat că în cadrul acordului sunt reglementate prin suma forfetară de 1.312.500.000 lire italiene, de asemenea, bunurile imobile situate în România, aparținând cetățenilor italieni nerezidenți pe teritoriul român la data de 31 decembrie 1967:

- care au făcut obiectul pretențiilor italiene prezentate în cursul negocierilor, în ziua de 15 ianuarie 1968; și
 - care, la data semnării acordului, sunt la libera dispoziție a proprietarilor italieni, potrivit legislației române.
- Ca urmare a acestei reglementări, statul român devine proprietarul bunurilor imobile respective.

Vă rog, domnule ministru, să binevoiți a-mi confirma cele ce precedă.

Primiți vă rog, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Corneliu Mănescu,
ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Am onoarea a confirma primirea scrisorii dumneavoastră cu data de astăzi, cu următorul conținut:

„Referindu-mă la Acordul dintre Guvernul Republicii Italiene și Guvernul Republicii Socialiste România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea să constat că în cadrul acordului sunt reglementate prin suma forfetară de 1.312.500.000 lire italiene, de asemenea, bunurile imobile situate în România, aparținând cetățenilor italieni nerezidenți pe teritoriul român la data de 31 decembrie 1967:

- care au făcut obiectul pretențiilor italiene prezentate în cursul negocierilor, în ziua de 15 ianuarie 1968; și
 - care, la data semnării acordului, sunt la libera dispoziție a proprietarilor italieni, potrivit legislației române.
- Ca urmare a acestei reglementări, statul român devine proprietarul bunurilor imobile respective.

Vă rog, domnule ministru, să binevoiți a-mi confirma cele ce precedă.”

Informându-vă că sunt de acord cu cele de mai sus, vă rog să primiți, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Amintore Fanfani,
ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Cu ocazia încheierii Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea a vă informa cele ce urmează:

În cursul negocierilor care au precedat acordul sus-menționat, delegația română a solicitat restituirea unei cantități de 120,9511 kg aur fin, care la timpul său a fost depozitată la Banca Comercială Italiană — sediul din Milano — pe numele „Direcția Dunării Maritime” (D.D.M.).

Referindu-mă la cele ce precedă, am onoarea să vă comunic că Guvernul Republicii Socialiste România își menține această cerere.

Sunt încredințat că Guvernul Republicii Italiene va face tot posibilul pentru a căuta o rezolvare a problemei.

Vă rog, domnule ministru, să-mi confirmați cele ce precedă.

Primiți vă rog, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Amintore Fanfani,
ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene

23 ianuarie 1968

Domnule ministru,

Am onoarea a confirma primirea scrisorii dumneavoastră cu data de astăzi, cu următorul conținut:

„Cu ocazia încheierii Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat astăzi la Roma, am onoarea a vă informa cele ce urmează:

În cursul negocierilor care au precedat acordul sus-menționat, delegația română a solicitat restituirea unei cantități de 120,9511 kg aur fin, care la timpul său a fost depozitată la Banca Comercială Italiană — sediul din Milano — pe numele «Direcția Dunării Maritime» (D.D.M.).

Referindu-mă la cele ce precedă, am onoarea să vă comunic că Guvernul Republicii Socialiste România își menține această cerere.

Sunt încredințat că Guvernul Republicii Italiene va face tot posibilul pentru a căuta o rezolvare a problemei.

Vă rog, domnule ministru, să-mi confirmați cele ce precedă.”

În legătură cu cele de mai sus, vă asigur că Guvernul Republicii Italiene va face tot posibilul pentru a căuta o rezolvare a problemei.

Primiți vă rog, domnule ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene,
(semnătură indescifrabilă)

Excelenței Sale,
Corneliu Mănescu,
ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN **privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale**

În temeiul art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, constatând că părțile au îndeplinit procedurile legale necesare pentru intrarea în vigoare a tratatelor internaționale enumerate mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 25 iunie 2009 a intrat în vigoare Protocolul de cooperare dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru în domeniul cercetării și dezvoltării, semnat la București la 13 martie 2007, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 966/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 21 septembrie 2007.

Art. 2. — La data de 1 august 2009 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Serbia privind cooperarea în domeniul combaterii criminalității organizate, traficului ilicit de stupefiante și a terorismului internațional, semnat la București la 5 iulie 2007, ratificat prin Legea nr. 17/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 29 februarie 2008.

Art. 3. — La data de 24 aprilie 2010 a intrat în vigoare Acordul de cooperare privind serviciile de căutare și salvare pe mare dintre statele riverane Mării Negre, semnat la Ankara la 27 noiembrie 1998, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 182/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 noiembrie 2000.

Art. 4. — La data de 21 iunie 2010 a intrat în vigoare Aranjamentul dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe al Statului Israel privind desfășurarea de activități lucrative de membrii de familie ai personalului diplomatic și consular, încheiat prin schimb de note verbale, semnate la Tel Aviv la 7 iunie 2010 și la Ierusalim la 16 iunie 2010.

Art. 5. — La data de 10 noiembrie 2010 a intrat în vigoare Acordul-cadru dintre Guvernul României și Consiliul Federal Elvețian privind implementarea Programului de cooperare elvețiano-român vizând reducerea disparităților economice și sociale în cadrul Uniunii Europene extinse, semnat la Berna la 7 septembrie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.065/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 741 din 5 noiembrie 2010.

Art. 6. — La data de 12 noiembrie 2010 a intrat în vigoare Acordul dintre România și Organizația Europeană pentru Cercetări Nucleare (CERN) privind statutul de candidat la aderarea la CERN, semnat la Geneva la 11 februarie 2010, ratificat prin Legea nr. 203/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 2 noiembrie 2010.

Art. 7. — La data de 18 noiembrie 2010 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 12 noiembrie 2010.

Art. 8. — La data de 21 noiembrie 2010 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul prevenirii, limitării și înlăturării efectelor dezastrelor, semnat la București la 28 septembrie 2009, ratificat prin Legea nr. 182/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 19 octombrie 2010.

Art. 9. — La data de 22 noiembrie 2010 a intrat în vigoare Protocolul, semnat la Chișinău la 5 noiembrie 2010, pentru

amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova cu privire la principiile colaborării în domeniul transportului feroviar, încheiat la Chișinău la 21 februarie 1995, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2010.

Art. 10. — La data de 29 noiembrie 2010 a intrat în vigoare pentru România Convenția privind crearea unei Organizații Europene pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici (EUMETSAT), adoptată la Geneva la 24 mai 1983, la care România a aderat prin Legea nr. 164/2010 pentru aderarea României la Convenția privind crearea unei Organizații Europene pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici (EUMETSAT), adoptată la Geneva la 24 mai 1983, și la Protocolul privind privilegiile și imunitățile Organizației Europene pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici (EUMETSAT), adoptat la Darmstadt la 1 decembrie 1986, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 26 iulie 2010.

Art. 11. — La data de 2 decembrie 2010 a intrat în vigoare Schimbul de instrumente pentru corectarea erorii materiale în textul Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze privind inventarierea tratatelor bilaterale încheiate la nivel de stat și interguvernamental în perioada 1949—1989, semnat la Beijing la 27 iunie 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 30 noiembrie 2010, în baza Ordinului ministrului afacerilor externe nr. 2.055/2010.

Art. 12. — La data de 16 decembrie 2010 a intrat în vigoare Programul de cooperare în domeniul educației, științei și culturii dintre Guvernul României și Organizația pentru Eliberarea Palestinei (care acționează pentru Autoritatea Națională Palestiniană) pentru anii 2010—2012, semnat la București la 12 iulie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.203/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 8 decembrie 2010.

Art. 13. — La data de 29 decembrie 2010 a intrat în vigoare pentru România Protocolul privind privilegiile și imunitățile Organizației Europene pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici (EUMETSAT), adoptat la Darmstadt la 1 decembrie 1986, la care România a aderat prin Legea nr. 164/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 26 iulie 2010.

Art. 14. — La data de 3 ianuarie 2011 intră în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru privind recunoașterea reciprocă a calificărilor obținute în învățământul superior pentru continuarea studiilor în instituții de învățământ superior din cele două țări, semnat la București la 22 mai 2009, ratificat prin Legea nr. 180/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 1 noiembrie 2010.

Art. 15. — La data de 20 februarie 2011 intră în vigoare Protocolul privind conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice și a diversității peisajelor, adoptat și semnat la București la 19 iunie 2008, la Convenția-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, adoptată la Kiev la 22 mai 2003, ratificat prin Legea nr. 137/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2010.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 30 decembrie 2010.
Nr. 2.351.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 75/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (301) „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 156³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 „Instrucțiuni de completare a formularului (301) «Decont special de taxă pe valoarea adăugată»” la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 75/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (301) „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 26 ianuarie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul I „Contribuabilii care au obligația să depună decontul special de taxă pe valoarea adăugată”, cu referire la secțiunea 1, după paragraful al treilea se introduce un nou paragraf, cu următorul cuprins:

„În această secțiune se declară și achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi conform art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru care se datorează taxă pe valoarea adăugată în România.”

2. La punctul II „Depunerea decontului special de taxă pe valoarea adăugată”, paragraful al treilea se modifică și va avea următorul cuprins:

„Formularul se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1 la ordin și se depune după cum urmează:

a) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor prevăzute la secțiunile 1, 3, 4 și 4.1 din formularul (301) «Decont special de taxă pe valoarea adăugată», cu excepția achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi conform

art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, pentru care se datorează taxă pe valoarea adăugată în România;

b) înainte de înmatricularea în România a unui mijloc de transport nou sau a unui mijloc de transport care nu este considerat nou conform art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal și pentru care se datorează taxa, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de astfel de mijloace de transport. Dacă în aceeași lună persoana impozabilă efectuează mai multe achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi sau de mijloace de transport care nu sunt considerate noi conform art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, taxabile în România, aceasta poate depune mai multe deconturi speciale de taxă pentru aceeași lună, fără a bifa căsuța «Declarație rectificativă».”

Art. II. — Prezentul ordin se aplică începând cu achizițiile intracomunitare efectuate după data de 1 ianuarie 2011.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 14 ianuarie 2011.
Nr. 30.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice****privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat,****respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617/2007**

Având în vedere:

— Referatul de aprobare nr. DG 226 din 20 ianuarie 2011 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

— art. 212 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5)

din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 24 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 20, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Procesul de eliberare a adeverințelor care atestă calitatea de asigurat este un proces continuu. Pentru asigurarea accesului liber la pachetul de servicii de bază, persoanele încadrate la alin. (1) pot face dovada calității de asigurat, până la obținerea adeverinței de asigurat, pe baza documentelor la care se face referire în aceste prevederi sau prin accesarea de către furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale aflați în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate a instrumentului electronic pus la dispoziție de CNAS.”

2. La articolul 20, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (41) și (42), cu următorul cuprins:

„(41) Modalitatea electronică de verificare a calității de asigurat prevăzută la alin. (4) se face prin introducerea de către furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale a codului numeric personal al persoanei care necesită servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale în câmpul «CNP» din aplicația instalată pe site-ul CNAS la adresa <http://www.cnas.ro/despre-noi/interfata-siui-online>

(42) În cazul în care persoana care necesită servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, cu excepția celor din pachetul minim de servicii medicale, ca urmare a interogării aplicației menționate la alin. (41), apare neasigurată, aceasta va face dovada calității de asigurat fie cu documentele prevăzute la alin. (4), fie cu adeverința de asigurat. Pentru obținerea adeverinței de asigurat se adresează casei de asigurări de sănătate la care persoana este luată în evidență, prezentând documentele necesare dovedirii calității de asigurat împreună cu o copie a rezultatului interogării eliberată de furnizorul de servicii medicale.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Nicolae-Lucian Duță

București, 20 ianuarie 2011.

Nr. 29.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.roAdresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

